

Arrest

nr. 99 727 van 26 maart 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 15 november 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 15 oktober 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 januari 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 februari 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. – J. DE BLOCK, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 4 december 2011 het Rijk binnen en diende op 5 december 2011 een asielaanvraag in. Op 15 oktober 2012 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde de Kameroense nationaliteit te bezitten, geboren te zijn op 9 mei 1987 te Kumba en uw hele leven gewoond te hebben in het dorp Bafaka. Uw ouders namen u mee vanuit Kumba naar Bafaka, en u en uw familie waren vreemden in het dorp, hetgeen jaloezie uitlokte bij de dorpingen. In het midden van het jaar 2010 kwamen uw broers P. en J. om wanneer ze samen met vrienden uit het dorp gingen zwemmen. De dorpingen beweerden dat de oorzaak van hun overlijden hekserij was, en u en uw familie werden van hekserij beschuldigd. Vanaf de dag waarop uw broers stierven werden u en uw familie dagelijks door geesten aangevallen, en was er geen vrede meer bij u thuis. Uw moeder overleed in juni 2011 terwijl ze aan het bevallen was. Opnieuw beschuldigden de dorpingen u en uw familie van hekserij, en wijdden de dood van uw moeder aan hekserij. Uw vader ging op een dag in oktober 2011 naar zijn boerderij, en klaagde bij terugkomst over pijn in zijn been. Uw vader zijn been zwol op en u diende uw vader met alles te helpen. U ging met uw vader naar een inheemse dokter, die u meedeelde dat er niets aan gedaan kan worden, gezien uw vader middels hekserij vergiftigd werd. Op een dag stierf uw vader, en was u alleen. De aanvallen van geesten 's nachts bleven duren, en u werd door uw mede dorpingen gemeden en gezegd dat u het dorp diende te verlaten. Op een nacht kon u de aanvallen van geesten niet meer aan, en ontvluchtte u uw dorp. U liep het bos in en bleef lopen tot u op een weg kwam, waar u een auto deed stoppen. U legde de man in de auto uw problemen uit, en hij was bereid u te helpen en u mee te nemen naar zijn dorp Weme. Wanneer u in het dorp Weme was, werd u opnieuw door geesten aangevallen. De man vertelde u dat hij iemand in Douala kent die u kan helpen het land te verlaten, en hij bracht u naar Douala. Daar ontmoette u de man die u aan boord van het schip hielp, waarmee u Kameroen verliet. U vertrok begin november per schip uit Kameroen, en u kwam in België aan op 4 december 2012. U vroeg asiel aan bij de Belgische asielinstanties op 5 december 2012.

B. Motivering

U heeft, doorheen uw verklaringen, niet aannemelijk kunnen maken dat in uw hoofd een 'gegronde vrees voor vervolging', zoals bedoeld in de Conventie van Genève, in aanmerking genomen kan worden, of dat u, bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong, een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade', zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, zou lopen.

Er dient vooreerst te worden vastgesteld dat de door u opgeworpen vervolgingsfeiten van zuiver spirituele aard zijn, en verder niet objectief gegrond zijn.

U verklaarde dat uw broers P. en J. in het midden van het jaar 2010 omkwamen wanneer ze gingen zwemmen met vrienden – kinderen uit het dorp – die vertelden dat uw broers verdronken waren (zie gehoorverslag CGVS, p. 5). Hierop beschuldigden de dorpingen u en uw familie van hekserij (zie gehoorverslag CGVS, p. 11). U verklaarde verder dat uw moeder overleed in juni 2011 terwijl ze beviel. U voegde eraan toe dat ze ook aangevallen werd door hekserij (zie gehoorverslag CGVS, p. 5). De dorpingen uitten opnieuw beschuldigingen van hekserij, achtten het niet normaal en meenden dat vrouwen die met een baby sterven, slachtoffer zijn van hekserij (zie gehoorverslag CGVS, p. 11). U voegde eraan toe dat de dorpingen jaloers waren op uw familie gezien jullie vreemden waren in het dorp. U verklaarde verder dat uw vader overleed in oktober 2011, na te zijn vergiftigd op weg naar zijn boerderij (zie gehoorverslag CGVS, p. 7). Gevraagd door wie uw vader werd vergiftigd, antwoordde u het niet te weten. Gevraagd hoe uw vader werd vergiftigd, en of uw vader middels hekserij werd vergiftigd, dan wel door een persoon die uw vader fysiek vergiftigde, antwoordde u dat het niet fysiek is maar wel hekserij, en dat de inheemse dokter u vertelde dat het vergif geplant werd op de weg die uw vader nam naar de boerderij (zie gehoorverslag CGVS, p. 14). Gevraagd of dat vergif dan ook middels hekserij op de weg naar de boerderij geplaatst werd, dan wel of het een persoon was die het vergif daar plaatste, antwoordde u door hekserij. Gevraagd hoe dat in zijn werk gaat, antwoordde u het niet te weten, en dat ze het er plaatsten op mystieke manier. U verklaarde voorts na de dood van uw vader helemaal alleen te zijn geweest, en dat u 's nachts geen rust kende omdat u voortdurend aangevallen werd (zie gehoorverslag CGVS, p. 11). U verklaarde dat ze u 's nachts steeds aanvielen, u geklop hoorde op ramen en deuren, gekras hoorde op de muren, voetstappen op het plafond, vingers hoorde die op de muur klommen, geluiden en vreemde stemmen hoorde, en dat dit alles zeer angstaanjagend was (zie gehoorverslag CGVS, p. 11 en 16). Gevraagd of u met de door u vermeldde 'aanvallen', hekserij bedoelt – de geesten die 's nachts kwamen – dan wel of er ook andere aanvallen waren, antwoordde u dat u de geesten bedoelt die 's nachts kwamen, de spirituele aanvallen (zie gehoorverslag CGVS, p. 15). Gevraagd of de geesten u hier in België ook kunnen aanvallen, antwoordde u ontkennend en verklaarde

u, sinds u in België bent, niet meer aangevallen te zijn geworden (zie gehoorverslag CGVS, p. 13). U voegde eraan toe dat u hier in België reeds tweemaal met een psycholoog sprak die u aanraadde het te vergeten en u met andere zaken bezig te houden. U heeft daaromtrent evenwel geen documenten. Gevraagd hoe het komt dat u in België niet langer aangevallen wordt, antwoordde u het niet te weten (zie gehoorverslag CGVS, p. 16). Gevraagd of de dorpelingen dingen deden tegenover u en uw ouders, dan wel of ze jullie met rust lieten, antwoordde u dat ze jullie niet fysiek maar wel spiritueel aanvielen en ze spiritueel naar jullie huis kwamen en jullie aanvielen (zie gehoorverslag CGVS, p. 13). Gevraagd of u ooit fysiek aangevallen bent, antwoordde u ontkennend (zie gehoorverslag CGVS, p. 19). Gevraagd of u ooit letterlijk bedreigd werd – niet spiritueel – antwoordde u eveneens ontkennend. Gevraagd of de dorpelingen iets deden om zich tegen u te beschermen, antwoordde u dat het enige dat ze deden, erin bestond jullie te vermijden (zie gehoorverslag CGVS, p. 18). U voegde eraan toe dat ze niet in jullie buurt kwamen, jullie negeerden en niet langer praatten met jullie. Uit bovenstaande vaststellingen blijkt eenduidig dat de door u geopperde vervolgingsfeiten geen objectieve grond kennen, en zich beperken tot de sfeer van het spirituele.

U verklaarde dat hekserij mystiek is, u het niet zo goed kunt uitleggen, het pas begrepen kan worden als je het ervaart en er mystieke krachten zijn die niet buiten het dorp gaan maar enkel in het dorp zijn (zie gehoorverslag CGVS, p. 12-13). Gevraagd of u wat meer uitleg kunt verschaffen bij de door u geopperde aanvallen middels hekserij, antwoordde u dat ze 's nachts komen, krassen aan de muren, deuren openen en je soms niet kan praten. U verklaarde zelfs bang te zijn om erover te spreken, en u het niet zo goed kunt uitleggen omdat u echt bang bent (zie gehoorverslag CGVS, p. 13). U voegde eraan toe dat, als je het ziet, het niet uit te houden is. Opnieuw gevraagd of u wat meer uitleg kunt geven bij de hekserij waarmee u aangevallen werd, antwoordde u dat het erg angstaanjagend is, u het niet kan uitleggen, u die herinneringen niet meer wilt ophalen en u het zelfs niet durft zeggen (zie gehoorverslag CGVS, p. 15). Gevraagd wat u nog weet te vertellen over hekserij, antwoordde u dat er krachtige geesten zijn die je aanvallen, ze kunnen vliegen en je niet weet waar ze vandaan komen, er zovele dingen gebeurden met hekserij en dat hekserij echt gebeurde in dat dorp (zie gehoorverslag CGVS, p. 16). U verklaarde voorts dat hekserij alles kan doen en ze je leven kunnen vernietigen. Na de pauze tijdens het gehoor op het CGVS gevraagd of u in hekserij gelooft, antwoordde u opmerkelijk genoeg dat u er eigenlijk niet in gelooft, maar dat het wel in het dorp bestaat waar u woonde (zie gehoorverslag CGVS, p. 17). Gevraagd of u gelooft dat uw broers, moeder en vader omkwamen door hekserij, antwoordde u opnieuw dat niet te geloven. U verklaarde voorts dat u eerst niet geloofde dat uw vader middels hekserij omkwam, maar dat de inheemse dokter u dat zei. Gevraagd of u denkt dat de inheemse dokter gelijk had, antwoordde u dat hij ook krachten heeft en een heks is, maar u hem eigenlijk niet geloofde en enkel naar hem luisterde. Gevraagd wat u dacht nadat uw broers omkwamen, verklaarde u dat u eerst geloofde dat ze verdrongen waren, maar dat de inheemse dokter u zei dat het hekserij was (zie gehoorverslag CGVS, p. 18). Opnieuw gevraagd of u gelooft wat de inheemse dokter u zei, antwoordde u dan weer hem wél te geloven en voegde u eraan toe niet over andere informatie te beschikken.

De door u opgeworpen problemen in Kameroen, zijn niet van die aard dat ze beschouwd kunnen worden als de oorzaak van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève, noch dat ze beschouwd kunnen worden als een reden waarom u, bij een eventuele terugkeer naar Kameroen, een risico op het lijden van ernstige schade, zou lopen. U verklaarde immers zelf dat u enkel op spirituele wijze werd aangevallen, en nooit fysiek werd bedreigd of aangevallen. U meent – nu eens wel, dan weer niet – dat uw broers, moeder en vader op spirituele wijze werden vermoord middels hekserij, en u oppert in uw huis te Bafaka, in Weme en in Douala op spirituele wijze aangevallen te zijn door 'geesten' of 'krachten'. U weet verder zelf niet aan te geven hoe dit in zijn werk zou zijn gegaan. De door u geopperde problemen in Kameroen zijn van zuiver spirituele aard, en u verklaarde dat het enige dat de andere dorpelingen deden, erin bestond u te mijden. U weet verder evenmin hoe het komt dat de door u geopperde problemen van spirituele aard zich niet stellen in België. De door u opgeworpen spirituele vervolging behoort volledig tot de sfeer van het bijgeloof, en grondt zich verder in geen enkel objectief element. Het CGVS kan geen vrees voor vervolging beoordelen, indien deze vrees op geen enkele objectieve grond gebaseerd is, maar louter berust op de, door u geopperde, zuiver subjectieve ervaringen van hekserij – hekserij, waarvan u zelf aangaf dat u er eigenlijk niet in gelooft. Gegeven bovenstaande vaststellingen, dient geconcludeerd dat u niet aannemelijk heeft kunnen maken dat in uw hoofd een gegronde vrees voor vervolging, zoals bedoeld in de Conventie van Genève, in aanmerking genomen kan worden.

Tot slot dient vermeld dat – ongeacht de vaststelling dat de door u opgeworpen subjectieve vrees en spirituele vervolgingsfeiten überhaupt niet gegrond geacht worden – uw verklaringen betreffende de spirituele vervolgingsfeiten die u ondergaan zou hebben en betreffende de beschuldiging van hekserij, zodanig vaag en algemeen zijn, dat er geen geloof aan gehecht kan worden.

U verklaarde dat, nadat uw broers stierven, de dorpingen jullie zeiden dat zoiets niet normaal is, en dat het hekserij was (zie gehoorverslag CGVS, p. 13). U verklaarde voorts dat de dorpingen, na de dood van uw moeder, zeiden dat het hekserij was (zie gehoorverslag CGVS, p. 14). U verklaarde dat jullie allen van hekserij werden beschuldigd, voornamelijk u en uw vader, en dat ze zeiden dat er een hekserij-vloek was in uw familie en daarom al die dingen gebeurden. Gevraagd door wie jullie van hekserij werden beschuldigd, antwoordde u de dorpingen (zie gehoorverslag CGVS, p. 12). Gevraagd of u namen kent van één van hen, antwoordde u ontkennend en voegde u eraan toe dat het er zovelen zijn en u hun namen niet kent. Gevraagd wie de dorpingen waren die u van hekserij beschuldigden na de dood van uw vader, antwoordde u ze niet te kennen (zie gehoorverslag CGVS, p. 15). Gesteld dat u toch in hetzelfde dorp woonde, antwoordde u dat er zoveel mensen zijn in het dorp, en u de persoon niet kent. Gevraagd of u één van de dorpingen die u van hekserij beschuldigde, bij naam kent, antwoordde u ontkennend en voegde u eraan toe dat men u enkel spiritueel aanviel. Gevraagd hoe de dorpingen hun beschuldigingen uitten tegen u, antwoordde u dat ze jullie meden, niet meer in de buurt van jullie huis kwamen, en ze jullie zeiden te vertrekken. Gevraagd of jullie dan gezegd werden te vertrekken, antwoordde u dat u op de begrafenis van uw vader en van uw moeder mensen hoorde zeggen dat jullie heksen zijn, en uit jullie buurt gebleven moet worden. Opnieuw gevraagd of u dan gezegd werd te vertrekken, antwoordde u dat ze het gewoon in de menigte zeiden, u het hoorde, maar u niet kon zien wie het zei (zie gehoorverslag CGVS, p. 16). Gevraagd met welke kinderen uw broers gingen zwemmen, de dag waarop ze verdronken, antwoordde u het eveneens niet te weten (zie gehoorverslag CGVS, p. 5). U gaf voorafgaandelijk wel aan dat het vrienden van uw broers waren. Gevraagd wie de persoon was die uw reis organiseerde, antwoordde u dat hij u zei dat u het aan niemand mocht zeggen (zie gehoorverslag CGVS, p. 9). Gevraagd of u zijn naam kent, antwoordde u bevestigend en herhaalde u dat u hem beloofde het niet te zeggen en dat u moet respecteren wat hij u zei. Gevraagd of u bereid bent zijn naam te noteren, antwoordde u dat niet te kunnen doen. Gevraagd wie de persoon is die u in zijn auto tegenkwam nadat u uw dorp ontvluchtte, antwoordde u dat u hem vergat en hem niet kent (zie gehoorverslag CGVS, p. 10). U verklaarde evenwel dat u hem alles uitlegde, u ook aangevallen werd toen u zich bij deze man in Weme bevond, de man u zei dat u moest bidden en dat hij een vriend heeft in Douala die in de haven werkte en mensen soms hielp het land te verlaten, en hij u naar Douala bracht (zie gehoorverslag CGVS, p. 8-9 en 12). Het dient opgemerkt dat het onvermogen uwentwege ook maar één naam te noemen van de dorpingen waarvan u beweert dat ze u en uw familie van hekserij beschuldigden, u en uw familie meden, en u en uw familie zeiden het dorp te verlaten, alsook het onvermogen uwentwege ook maar één naam te noemen van de vrienden van uw broers die getuige waren van hun verdwijning in de rivier, fundamenteel afbreuk doet aan de door u geopperde beschuldigingen van hekserij vanwege de dorpingen in het dorp waar u beweert uw hele leven te hebben gewoond. Verder dient opgemerkt dat het uiterst opmerkelijk bevonden wordt dat u zich de naam niet meer zou herinneren van de man die u na uw vlucht uit uw dorp meenam, aan wie u alles uitlegde, en die u naar Douala bracht en u er in contact bracht met de man die u uw vlucht uit Kameroen organiseerde. Verder dient opgemerkt dat uw bewuste onwil, om de vraag te beantwoorden wie de man in Douala was die uw reis organiseerde, enkel bijdraagt tot de vaststelling dat u doorheen uw asielrelaas nagenoeg geen namen kunt noemen, en verder opgevat kan worden aan een gebrek aan medewerking uwentwege, in het kader van uw asielaanvraag.

U legde geen enkel document neer ter staving van uw identiteit of nationaliteit, noch ter ondersteuning van het door u opgeworpen asielrelaas.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Verzoeker onderwerpt de in de bestreden beslissing opgenomen vaststellingen aan een inhoudelijke kritiek. Hij voert bijgevolg de schending aan van de materiële motiveringsplicht zodat het middel vanuit dit oogpunt zal worden onderzocht.

3. Nopens de status van vluchteling en de subsidiaire bescherming

3.1. Verzoeker voert aan belaagd te worden door geesten, gezonden door de dorpingen teneinde hem en zijn familie uit het dorp te verjagen. Verzoeker gelooft, in tegenstelling tot wat geopperd werd in de beslissing van het CGVS, steevast in het bestaan van dergelijke mystieke krachten. In die mate zelfs dat hij uit extreme angst liever vermijdt erover te praten. Verzoeker is zich echter wel bewust van het feit dat zijn referentiekader niet strookt met dat van de gemiddelde westerling. Hetgeen dan weer niet wegneemt dat er voor verzoeker ernstige psychische gevolgen verbonden zijn aan diens geloof in mystieke krachten. Net zoals dat het geval zou zijn voor iedereen die vanuit datzelfde referentiekader redeneert. Vervolgens verwijst het CGVS in haar beslissing naar de onwil van verzoeker om bepaalde informatie prijs te geven. Meer bepaald in het kader van de identiteit van de persoon die verzoeker hielp Kameroen te ontvluchten. Verzoeker die van nature uit over een zeer loyale persoonlijkheid beschikt deed naar eigen zeggen de man uit Douala de belofte nooit diens identiteit prijs te geven. Verzoeker houdt zich tot op vandaag aan die belofte. In tegenstelling tot wat het CGVS in haar beslissing stelt is het dus hoegenaamd niet de bedoeling van verzoeker om een gebrek aan medewerking te etaleren. De daden van vervolging kunnen onder andere de vorm aannemen van fysieke of psychische geweldpleging, wat *in casu* het geval was. De daden van vervolging dienen bovendien in verband te staan met ras, religie, nationaliteit, politieke overtuiging of het al dan niet toebehoren tot een sociale groep. Verzoeker en diens gezin werden bedreigd en geïsoleerd door de dorpingen van Bataka nadat zij als buitenstaanders/vreemdelingen werden gezien, komende uit Kumba. Ofschoon het hier niet gaat om overheidsorganen, dient toch te worden opgemerkt dat de dorpingen een meer dan aanzienlijke greep hadden op het dagelijkse leven van verzoeker en hiertegen niet kon ingegrepen worden door nationale autoriteiten. Er bestond, in hoofde van verzoeker wel degelijk gegronde vrees voor diens leven. Bewijs van het reëel levensgevaar is duidelijk te vinden in het feit dat meerdere familieleden van verzoeker onder bizarre omstandigheden om het leven kwamen; om nog maar te zwijgen over de psychische druk die ontegensprekelijk aanwezig was in het leven van verzoeker. Verzoeker meent tevens in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Gelet op het feit dat verzoeker gedurende lange tijd in angst moest leven, onder de niet aflatende druk uitgeoefend door de dorpingen op hemzelf en diens gezin en gelet op de bizarre overlijdens die zijn gezin te beurt vielen; kan er geen twijfel over bestaan dat in hoofde van verzoeker een reëel risico bestaat moest hij terugkeren naar de plek van herkomst. Niet in het minst voor diens geestelijke toestand. Gelet op het referentiekader dat van toepassing is op verzoeker, met name het geloof in mystieke krachten binnen zijn gemeenschap, is het niet correct te stellen dat de schade die verzoeker ervaarde als niet-objectief moet worden omschreven.

3.2. Het louter aanhalen van een vrees voor vervolging of risico op ernstige schade volstaat op zich niet om te kunnen besluiten dat deze vrees of dat risico reëel is. Deze vrees of dat risico dient immers ook steeds getoetst te worden aan enkele objectieve vaststellingen en verzoeker dient in dit verband de vrees of het risico concreet aannemelijk te maken. Deze vrees moet gegronde, concreet, actueel en persoonlijk zijn. Een louter theoretische, vage, onpersoonlijke of hypothetische vrees volstaat niet om een beroep op internationale bescherming te funderen. De Raad moet ten dezen tevens oordelen over de geloofwaardigheid van de subjectieve vrees van de kandidaat-vluchteling en of deze een objectieve grondoorzaak heeft. Dit impliceert dat de verklaringen coherent, consistent en geloofwaardig moeten zijn en kaderen in de objectieve gegevens van een concrete situatie (UNHCR, *Guide des procédures et*

critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, 1979, nrs. 40, 41, 195, 196 en J. HATHAWAY, *The law of refugee status*, Butterworths, Toronto, 1991, blz. 72).

3.3. Verzoeker kan de vervolgingsoorzaak niet concretiseren noch objectiveren, noch kan hij de daden van vervolging en de daders van vervolging concreet toelichten. Verzoekers broers keerden niet terug toen ze gingen zwemmen, waaruit niet kan blijken dat ze overleden zijn, noch dat dit desgevallend een verdacht overliden zou zijn. Verzoekers moeder stierf tijdens het baren van haar kind, waaruit eveneens een natuurlijk dood kan worden afgeleid. Verzoeker voert evenmin enige concrete aanwijzing aan waaruit kan worden afgeleid dat zijn vader vergiftigd werd.

3.4. Verzoeker kan bezwaarlijk menen dat hij aanspraak kan maken op internationale bescherming omdat hij beweerdelijk door onbekende dorpelingen werd aangevallen met geesten en andere spirituele gebeurtenissen. Verzoeker werd nooit fysiek aangevallen of bedreigd (gehoor p. 19). Verzoeker brengt geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aan die een ander licht kunnen werpen op de asielmotieven en de beoordeling ervan door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Verzoeker beperkt zich aldus tot het herhalen van het asielaanvraag en het verdraaien van de feitelijke gegevens ("*het feit dat meerdere familieleden van verzoeker onder bizarre omstandigheden om het leven kwamen*"), het benadrukken van het psychische karakter van de vervolging, het formuleren van bonte beweringen ("*Ofschoon het hier niet gaat om overheidsorganen, dient toch te worden opgemerkt dat de dorpelingen een meer dan aanzienlijke greep hadden op het dagelijkse leven van verzoeker en hiertegen niet kon ingegrepen worden door nationale autoriteiten*") en het maken van persoonlijke vergoelijkingen en excuses ("*Gelet op het referentiekader dat van toepassing is op verzoeker, met name het geloof in mystieke krachten binnen zijn gemeenschap, is het niet correct te stellen dat de schade die verzoeker ervaarde als niet-objectief moet worden omschreven*"), maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusies in de bestreden beslissing kunnen weerleggen, laat staan waarom andere nationale autoriteiten dan wel kunnen ingrijpen.

3.5. Daar waar verzoeker nog aanvoert dat hij, in tegenstelling tot wat geopperd werd in de beslissing van het CGVS, steevast gelooft in het bestaan van dergelijke mystieke krachten, kan dit niet blijken uit zijn verklaringen "*Ik geloof niet dat dat kan (...) hekserij*" (gehoor p. 6) en "*En gelooft u dat uw broers en moeder en vader omkwamen door hekserij?*" "*Ik geloof dat niet. Maar de dorpelingen, de traditie zegt dat mensen die zo stierven, sterven door hekserij. Ik geloof dat niet.*" (gehoor p. 17), minstens dient te worden vastgesteld dat verzoeker ernstig tegenstrijdig is waar hij meestal wel maar soms ook weer niet (gehoor p. 6, 17) verklaart te geloven in geesten/hekserij. Indien verzoeker overigens initieel stelde "*Ik hoor nu hier nog altijd stemmen in mijn hoofd*" (vragenlijst DVZ 3.5), dan kan evenmin blijken dat verzoekers problemen zich enkel in Kameroen situeren of dat de beweerde vervolging ooit kan worden stopgezet. Verzoekers komst naar België heeft dan ook geen zin aangezien de vervolging beweerdelijk gebeurt door geesten die geen fysieke belemmeringen of grenzen kennen.

3.6. Ten slotte heeft verzoeker de plicht mee te werken aan het onderzoek van zijn asielaanvraag en dient hij derhalve alle asielfeiten te vermelden en te beantwoorden wanneer hij hierover wordt ondervraagd. Dat verzoeker een loyale persoonlijkheid heeft, verschoont niet dat hij de identiteit van de persoon die hem hielp Kameroen te verlaten, niet wil toelichten. Verzoeker weerlegt dan ook geenszins de besluiten van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, die steun vinden in het administratieve dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing. Derhalve blijven de motieven van de bestreden beslissing overeind.

3.7. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

3.8. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit verzoekers verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Verzoeker toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

3.9. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig maart tweeduizend dertien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK